

RECORDS DEL PASSAT

(Irene Escrivà i Molines. Primer premi: categoria 2)

Una vegada hi havia un xiquet que li deien Gabriel. Tenia 10 anys i no li agradava anar a escola. Deia que era molt avorrida i que volia haver naixcut abans perquè ell es pensava que abans no hi havia escola. Sa seua mestra li va dir que en aquells temps sí que hi havia escola, i que era pitjor. Ell no s'ho creia, es pensava que li prenién el pèl, i ell li ho va preguntar als seus pares. Els seus pares no ho sabien, però sa mare li va dir que quan ella era menuda, sa seva àvia Alba li contava històries de quan ella anava a escola. Sa mare li ho va contar un poc als xiquets, però ell es va avorrir i se'n va anar a dormir.

Un dia, de sobte, en Gabriel es va alçar i estava a una escola un poc vella, anava tot despitrellat. Però no sabia què havia passat. No parava de fer-se capteniments, i va decidir preguntar a una xiqueta que li deien Alba. Duia un trage llarg com totes. Sa xiqueta li va dir que estaven al 1910 i que era s'escola de Tàrbena. Ell no sabia com estava aquí i va anar per s'escola i va sentir a un mestre que li deien Don Guillermo. Es mestre deia que s'escola no estava en concisions perquè es xiquets estudiaren: no hi havia claror i les aules tenien humitat. Ell va dir que es xiquets no volien passar per davant de la presor per entrar a escola. Es de l'Ajuntament no li van fer cas i aquella nit va caure s'escola. Valga que es xiquets no estaven dins. Don Guillermo sabia que tenia raó i se'n va anar.

Va vindre un mestre nou que li deien Don Vicent i junt amb Donya Remedios (una mestra que va treballar des de 1910) van fer classes a ses cases perquè deien que es xiquets necessitaven educació. En Gabriel es va quedar sorprès perquè ell no sabia què deien ni res, però ell va anar a ses classes amb Don Vicent perquè en aquella època es xics i ses xiques no anaven a classe junts.

En Gabriel va entrar a s'aula i va vore unes taules que ell mai havia vist. També que escrivien amb un pot de tinta i una ploma, i ell no sabia per què no escrivien amb llapis com ho feia ell. Després de ses classes va anar a buscar l'Alba, perquè ell no ho entenia, i li va preguntar que què eren ses taules rares i per què escrivien amb tinta. Ella li va dir que no eren taules rares, que eren pupitres, i que escrivien amb tinta perquè no hi havia res més. En Gabriel va vore uns xiquets pixant a un bancal, i ja que estava amb l'Alba, li va preguntar que per què pixaven aquí i no pixaven als vàters. Ella li va preguntar què era un vàter, i ell es va quedar pensant.

Sa xiqueta el vegia rar i li va preguntar que d'on venia, i ell li va dir que no ho sabia, que ell estava al 2023 i de sobte va passar al 1915. Sa xiqueta li va dir que el que li havia passat era molt estrany, però que ella l'aidaria a tornar al 2023. Van passar es dies i seguien allà. Aquell dia tocava fer una excursió i tots estaven feliços, i en Gabriel estava desvanit perquè es pensava que anirien en autobús a un lloc diferent. Però va anar amb tots i no hi havia cap d'autobús, anaven en camió. Ell no estava maleit perquè pensava que seria divertit; però no ho va ser molt per ell. Es altres xiquets estaven desvanits d'anar d'excursió. As dia següent l'Alba li va mostrar es poble a ell, i ell deia que no es pareixia gens als de 2023. Estava alamon canviat: hi havia una presor, no hi havien ni teles ni mòbils, no hi havien vàters...

En Gabriel va anar a buscar a s'ordenador alguna informació per poder tornar al futur, però no hi havien ordinadors i sa xiqueta li va dir que per a buscar utilitzaven es diccionari. Va vindre Don Vicent i l'Alba, se'n va tindre que anar amb Donya Remedios. Van començar a fer geografia i quant es va acabar sa classe van eixir als pati. No tenien res per esmorzar, tan sols algú duia alguna garrofa a sa butxaca i se la menjava. Van tornar i tocava aritmètica. En Gabriel no sabia què era això, i en aquella època si no ho sabies no ho podies preguntar. Tots van acabar es deures i quant es mestre va vore sa llibreta en blanc es va fer maleit. As dia següent es xiquet va somniar que vegia es seus pares i

no li agradava estar en aquella època. Plorava i plorava i no parava fins que l'Alba va entrar a sa seua habitació, perquè com ell no tenia a es seus pares, vivia amb l'Alba. Sa xiqueta li va preguntar què li passava i ell li va dir que no volia seguir a 1923 perquè ja duia prou anys allà. Deia que volia tornar amb sa seua família i que si tornava li agradaria molt més s'escola no es queixaria de res. L'Alba li va dir que ella no podia fer màgia però que ella sabia que no es quedaria aquí per sempre. De sobte en Gabriel va sentir que algú li tocava s'esquena i era sa mare. Ell es va posar súper content de vore es seus pares allà, però a la volta li va preguntar as seus pares què li havia passat.. Es seu pare li va dir que es va quedar dormint durant 13 hores i que no es despertava. Ell es va quedar tranquil i content de saber que tot era un somni, però ara ja sabia com era el passat i que no tenia que queixar-se tant d'escola.

As dia següent va anar a escola súper content i amb ganes de poder tindre bany, esmorzar, llapis... Després es seu millor amic, en Marc, li va preguntar que per què no havia anat a escola, i ell li va contestar que es va quedar adormit, però que va tindre un somni molt rar sobre el passat. En Marc va dir que li pareixia molt xulo i que ell també volia somiar això. En Gabriel deia que no que no era tant bo anar al passat: no tenien res, era molt estrany. Totes ses nits somiava amb aquella xiqueta que li va aidar, era molt generosa, fins que va arribar Nadal de 2022. S'avia d'en Gabriel parlava sobre sa seua mare (sa mare de s'avia d'en Gabriel), que li deien Alba. En Gabriel va pensar que podia ser aquella xiqueta tant bona, i li va preguntar a sa seva àvia a quin any va nàixer l'Alba. Sa seva avia li va dir que sa seva memòria ja li fallava un poc, però recordava que sa mare va estar a ses primeres escoles de Tàrbena.

En Gabriel va créixer siguent molt estudiós i es va fer mestre. Es seus alumnes el volien molt perquè sempre els parlava de sa Tàrbena d'abans. I conte contat, ja s'ha acabat!